

Wspomnienie o Anie Radziwiłł

Anna Maria Radziwiłł urodziła się 20 kwietnia 1939r. w Sichowie Dużym, a zmarła w Warszawie 22 stycznia 2009r. Była absolwentką Wydziału Historycznego UW (1961), doktorat otrzymała w roku 1966; przez ponad 30 lat był nauczycielką w szkołach średnich.

W 1980 wstąpiła do „Solidarności”, została przewodniczącą grupy ekspertów Związku w negocjacjach dotyczących zmian w programie nauczania historii. W stanie wojennym współpracowała z Prymasowskim Komitetem Pomocy Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom. W wyborach czerwcowych w 1989 r. została wybrana do Senatu z ramienia Komitetu Obywatelskiego. W latach 1989-1992 pełniła funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej w kolejnych rządach solidarnościowych. Później działała w środowisku Unii Demokratycznej i Unii Wolności.

W latach 1997-2001 - za rządów koalicji AWS-UW była doradcą ministra, współpracowała z zespołem opracowującym reformę szkolną w 1999 r. W tym samym roku pełniła funkcję przewodniczącej Rady Fundacji Batorego. Od 13 września 2004 do 1 września 2005 była podsekretarzem stanu w MENiS, a od 1 września 2005 do 14 listopada 2005 podsekretarzem stanu w MEN. W marcu 2008 została powołana do Rady Edukacji Narodowej, organu doradczego przy minister Katarzynie Hall.

Autorka i współautorka (m.in. z Wojciechem Roszkowskim) podręczników do nauki historii.

Dyrektorką naszego liceum była w latach 1992-1993. Praca z Nią to była codzienna nauka, że władza to służba tym, którymi się kieruje. Pierwsza przychodziła do szkoły i ostatnia ją opuszczała. Dla każdego ucznia i każdego pracownika szkoły drzwi do Jej gabinetu były zawsze otwarte – we wszystkich sprawach, także osobistych.

Pani Dyrektor znała z imienia i nazwiska każdego ucznia, bo każdy ludzki los był dla Niej ważny. Była entuzjastyczną zwolenniczką wprowadzenia do szkoły nowych metod nauczania. W czasie rozmów z Nią zrodziła się idea klas autorskich – teatralnej i filmowej, która istnieje w naszej szkole do dziś. Była także inicjatorką kapitalnego remontu zabytkowego budynku naszej szkoły.

Pracowała z nami krótko, bo tylko dwa lata, ale wielokrotnie powtarzała, że „Kołłątaj” to było dla Niej miejsce szczególne. Odchodząc, poprosiła nas o wspólne zdjęcie, na którym każdemu pracownikowi wpisała znaczącą dedykację: „Na pamiątkę – obraz „Oazy Kołłątaja”.

Anna Radziwiłł należała do Tych, którzy pojawiają się na tym świecie po to, żeby innym było lepiej.